

Cingles de Bertí

28 de novembre de 2012

Integrants: Josep Carbonell, Pep Comas, Joan Corbera, Julià Pratginestós, Josep Roca, Josep Rodri i Salvador Vilà

Distància: Projectada 15'14 Km i amb altures 15'21 Km. Temps 5'47

Desnivells: 182 m. **Acumulat:** 398 m.

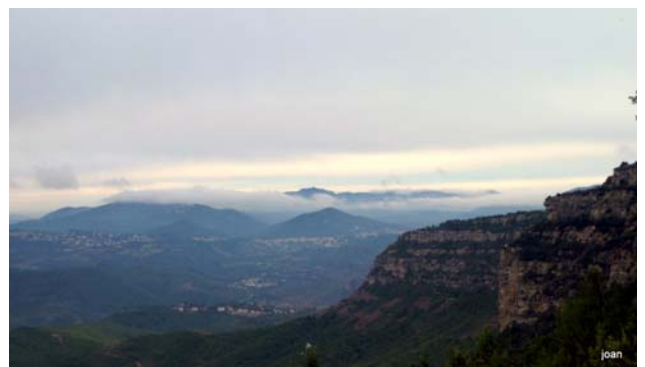
Malgrat la climatologia adversa, ens reunim a dos quarts de vuit als Gorgs per la nostre sortida setmanal, aviat hi ha consens en que no cal anar gaire lluny ja que el temps no està per bons auguris.

Acord unànime, canviem el Puig Sacalm projectat pel proper Bertí. Sortim amb els cotxes cap a l'Ametlla del Vallès, pugem a Puiggraciós, aparcuem al costat de Santuari i abans de les vuit comencem a caminar.

Anem cap el Coll d'en Tripeta i seguim per la pista fins el cap d'amunt del Traver, ací anem fins la punta de la cinglera sobre la Vall de Bigues i que té esplèndida vista fins el mar. Seguim cap el Puig Ciró, tenim la proposta d'accedir-hi directament però en sortir el comentari de que el camí pot estar molt brut, anem fins el cap d'amunt del Grau de Montmany i fem cim, amb més volta, però amb totes les garanties, cal dir que anem sobrats de temps, al cim trobem una estelada que oneja al vent.

Ja fa estona que tenim esplèndides vistes del Montseny i el Pla de la Calma amb un bon mantell de neu, tornem enrere pel mateix camí i arribem a la Taula de Pedra, que ens rep amb un airet fi que ens fa abrigar un xic més, ací volíem esmorzar però esperem més enllà en un millor recés. El trobem amb bones vistes cap al Tagamanent i el Montseny. En continuar els micòlegs de la colla fan un sarronet de fredolics i llengua de bou que fan goig i enveja. Arribem al pla de dalt del grau de Castellar que baixa cap la Trona i seguim fins el pla de dalt del grau d'Avellanedes i la punta on hi ha la talaia de vigilància amb excel·lents vistes cap a Valldeneu, Aiguafreda i un nord completament emboirat.

Tornem enrere per pràcticament el mateix camí fins que en arribar a la cruïlla de Sant Pere de Bertí, decidim anar fins el llogaret, realment i sobretot per els que desconeixien el lloc va valdre la pena, l'església de Sant Pere amb el seu rellotge de sol i les poques cases que l'envolten i amb una arquitectura adient, un corriol ens porta directament al Clascar, amb el seu castell

inacabat i amb un ruïnós aspecte. Ara sí, anem directament al Coll d'en Tripeta i al Santuari de Puiggraciós, son prop les dues de la tarda. Baixem cap a l'Ametlla i La Garriga, al Restaurant El Carrilet que treu una bona nota. La propera setmana programem la sortida que tocava avui al Puig Sacalm, hora les set als Gorgs.

Text: Pep Comas

Fotografies: Joan Corbera

